

LETO II.

STEV. 3.

ORGANIZIRANI ŽELEZNIČARJI

IZHAJA DVAKRAT NA MESEC.
Naročnina četrtletno Din 12.—.

SVOJE ZAHTEVJE UVELJAVIJO ŽELEZNIČARJI LE
V ENOTNI, RAZREDNO-ZAVEDNI ORGANIZACIJI.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO:
LJUBLJANA, ZA BEŽIGRADOM, I. mestna stano-
vanjska hiša, kamor se naj tudi pošiljajo rokopisi.

Za enotno železničarsko organizacijo.

V smislu sklepov celjske konference je »Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija« sklicala v sredo dne 21. januarja 1925 konferenco vseh železničarskih organizacij Slovenije, da stvorijo sporazumno podlago za ujedinjenje vseh železničarjev Slovenije v močno enotno organizacijo.

Vabljeni so bile vse organizacije ter so določile za svoje zastopnike sledeče:

1. Savez železničara Jugoslavije, Centrala Zagreb; Bahun Andrej, Maribor; Pongračič Stjepan, Zagreb.
2. Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija, Centrala Ljubljana; Kregar Josip, Ljubljana; Stanko Jurij, Ljubljana.
3. Društvo Sprevodnik, Ljubljana; Miklošič Ludvik, Ljubljana; Mravlje Teodor, Ljubljana.
4. Stručno Udruženje strojevodij, Oblastna Uprava Ljubljana; Dežman Pavel, Ljubljana; Rodič Josip, Ljubljana.
5. Splošna železničarska organizacija, Maribor; Makuc Ivan, Ljubljana; Čanžek Andrej, Maribor.
6. Pokrajinsko Udruženje Jugoslovanskih Narodnih Železničarjev, Ljubljana; Sovre Franc, Ljubljana; Juh Leopold, Ljubljana.
7. Udruženje Prometnikov, Ljubljana; Pompe Rudolf, Šmarje; Soklič Rudolf, Ljubljana.
8. Stručno Udruženje vozniških nadziralcev, Ljubljana; Tome Ivan, Ljubljana; Rožič Franc, Ljubljana.
9. Prometna zveza, Ljubljana; Gorše Fr., Ljubljana; Ceraj-Cerič Adalbert, Ljubljana.
10. Društvo kurjačev, Ljubljana; Šbascnik Josip, Ljubljana; Rus Jože, Ljubljana.
11. Podporno društvo uradnih slug, Ljubljana; Kavčič Matija, Ljubljana.
12. Društvo profesionistov, Ljubljana; Herbst Karel, Ljubljana; Klemene Viljem, Ljubljana.

Debelo tiskane organizacije so se vabilu odzvale ter se konference udeležile po delegatih, ki so debelo tiskani.

Vabilom pa se sploh ni odzvalo »Udruženje železniških činovnikov« (uradniška organizacija), a »Društvo strojevodij« se konference ni udeležilo, dasi je prijavilo delegate. — Polnomoč so imeli delegati organizacij, naštetih pod 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9 in 11.

Po verifikaciji mandatov se je soglasno izvolilo za predsednika konference s. Kregar Josipa, za podpredsednika s. Stanko Jurija in za zapisničarja g. Pompe. Prečitali so se najprvo predlogi posameznih organizacij glede ujedinjenja, v kolikor so jih organizacije poslale ter jih prinašamo v izvlečku.

I. PREDLOG SAVEZA ŽELEZNIČARJEV JUGOSLAVIJE.

Podlaga za zedinjenje železničarskih organizacij.

Konferenca zaupnikov organizacije članov S. Z. J., ki se je vršila v nedeljo, dne 18. januarja 1925 v Mariboru, je po obširni razpravi o zedinjenju vseh železničarskih organizacij sprejela kot podlogo za zedinjenje sledeča načela:

I. Družabni red, s katerim moramo mi vsi kot tudi naše strokovne organizacije računati, je buržujsko-kapitalističen. V tem družabnem redu delimo ljudstvo v glavnem v dva razreda, in sicer: na buržuazijo in proletariat. Vsled neplačanega dela proletariata pridobiva buržuazija ogromno bogastvo, med tem ko delavski razred, ki vse ustvarja, živi v goli bedi.

Da se proletariat čimbolj ubrani pred izkoriščanjem in zaslužnjem, se organizira v svoje razredne organizacije in z razrednim bojem odbija eksploatacijo, ki se izvršuje nad njim. Takšen boj se je pokazal po celem svetu kot uspešen in dokazal je, da je prava pot razrednega boja, ki bo delavski razred gotovo dovedel do končne osvoboditve.

II. Železničarji so samo del tega delavskega razreda. Njih se ravno tako nečloveško in brutalno izkorišča, kot vse ostale delavce, te pa tembolj, ker oni po svoji veliki večini še niso prišli do spoznanja potrebe razrednega boja in potrebe razrednega naziranja. In ravno zaradi tega jih država, ki je njihov delodajalec, izkorišča z brutalno silo, s katero razpolaga, da dovaja železničarje vedno v težji položaj, kot bi se moglo dovesti delavce kateregakoli podjetja. Elementarne delavske pravice, pravice organiziranja in štrajka, pravice kolektivnega nastopanja, pravice, ki jih uživajo vsi ostali delavci, so železničarjem odvzete z zakonom o prometnem osebju, z zakonom o militarizaciji železničarjev in z zakonom o zaščiti države.

III. Da bi železničarji v svojih borbah zamogli imeti uspeha in da bi mogli zboljšati svoj težki položaj, se morajo zavedati, da so oni samo en del delavskega razreda, da se jih ravno tako in še bolj izkorišča, kot vse ostale delavce in da morajo zato tudi oni iti pol borbe, po kateri hodijo vsi ostali razredno zavedni delavci proti svojim izkoriščevalcem in tlačiteljem. Ta svoj boj morejo železničarji voditi z uspehom le tedaj, če so v organizirani zvezi nacionalno in internacionalno z vsemi onimi tlačeni, ki vidijo v razredni borbi edini in sigurni način, da zboljšajo svoj položaj.

IV. Osvajajoč pod I., II. in III. navedene principe kot neobhoden predpogoj za uspešno delo v enotni organizaciji, na konferenci v Ljubljani dne 21. januarja 1925 pooblaščenici

zastopanih organizacij se zavezujejo, da bodo tedaj, ko bodo kongresi naših organizacij sprejeli gorenja načela, vse storili, da se takoj izvolijo po dva zastopnika vsake organizacije, ki bodo skupno z zastopniki onih organizacij, ki istotako navedena načela odobre, izdelali enotna pravila kakor tudi vse potrebno za kongres zedinjenja.

2. PREDLOG ŽELEZNIČARSKKE STROKOVNE IN PRAVOVARSTVENE ORGANIZACIJE.

Z. S. P. O. se popolnoma strinja s predlogom S. Z. J. s to spremembo, da se začetek točke glasi: »Družabni red, v katerem vsi mi kakor tudi naše strokovne organizacije žive, je...« in pa da se doda kot točka IV.: »Ujedinjena organizacija stoji v notranje-organizacijskih vprašanjih na stališču demokracije, to je večina odloča in manjšina se pokorava večini. Manjšini mora v okviru pravil biti dovoljeno potegovati se za večino.«

3. PREDLOG DRUŠTVA SPREVEDNIK.

1. Stvari naj se nekaj trajnega, poštenega in dobrega za blagor vsega železničarstva brez razlike narodnosti, vere ali političnega prepričanja.

2. Nova organizacija naj bo radi tega zgrajena na podlagi statutov Saveza grafičarjev.

3. Na podlagi tega, ker je naše društvo že tako zanovano, pa želimo, da se še pred glavno konferenco vrši konferenca vseh pod okriljem političnih strank stoječih železničarskih organizacij v Sloveniji, da se te zedinijo in sporazumejo, katera izmed njih je pripravljena takoj po ujedinjenju likvidirati, da se nam more dati na to vprašanje, ki bo stavljeno na glavni konferenci, odgovor.

4. V novi organizaciji mora imeti vsaka kategorija svoj odsek, ki bo v svojih stanovskih zadevah odločeval in sklepal. Za podlago tem odsekom bodo že obstoječa stanovska društva, ki se po likvidaciji spopolnijo.

Idejo ujedinjenja smatramo za veliko potrebo, radi tega tudi za toliko težko, ker dosedaj še ni bilo videti resne volje pri nekaterih. Če je pa temu sedaj drugače, pa želimo resni akciji popolni uspeh, ker naše društvo je od svojega početka prežeto tega ideala.

4. PREDLOG DRUŠTVA STROJEVODIJ.

»Pripominjati pa moramo, da sta omenjena (delegata) brez polnomočja, ker je za podelitev polnomočja za tako važne in odločilne korake merodajna naša centrala v Beogradu. Radi oddaljenosti Vam polnomočja umevno do 14. januarja t. l. ne moremo prijaviti, ker se vrši seja našega centralnega odbora v Beogradu šele 16. januarja 1925.

Pri tej priliki si pa glede ujedinjenja vseh železničarjev v državi dovoljujemo pripomniti, da je podpisano društvo v principu za tako akcijo, toda le na podlagi federacije vseh železničarskih organizacij, ker smatramo članes zbog obstoječih razmer kako, še tako idealno zamišljeno ujedinjenje zaenkrat za neizvedljivo. Korak bi bil pač prevelik.

Dovoljujemo si tudi izraziti željo, da bi se prvi vrsti poskusilo ujediniti Slovenijo s kako konferenco v Ljubljani. Šele po doseženih uspehih v Sloveniji bi bilo mogoče klicati ostale pokrajine na konferenco v Zagrebu. Sicer se udeležiti naša oblastna uprava konference tudi v Zagrebu, vendar se nam zdi korak iz Celja do Zagreba prevelik, če ne celo prenaiven.

5. PREDLOG SPLOŠNE ŽELEZNIČARSKE ORGANIZACIJE.

1. Ujedinjena organizacija priznava poleg razrednega boja za strokovno gospodarske interese železničarjev tudi solidarnost celokupnega delavskega razreda; to je, obračala se bo v slučaju potrebe za pomoč drugim strokam delavstva in obratno v slučaju potrebe podpirala težnje delavstva ostalih strok.

2. Ujedinjena organizacija naj se priključi internacionalni transportni federaciji, ki je zveza organiziranih železničarjev vseh držav.

6. PREDLOG POKRAJINSKEGA UDRUŽENJA JUGOSLOVANSKIH NARODNIH ŽELEZNIČARJEV, LJUBLJANA.

Dopis te organizacije št. 34 od 9. januarja 1925 ne vsebuje nobenih novih predlogov in postavlja pod bazo sklepe celjske konference, ki so:

1. Likvidacije sedanjih organizacij pred vzpostavitvijo bodoče enotne organizacije se ne morejo izvršiti.

2. Bodoča edinstvena organizacija se mora raztezati po vsej državi.

3. Za razredno borbo v pogledu bodoče edinstvene organizacije smatramo borbo za razred železničarjev, to je strokovna borba za pravice železničarjev.

4. Z ozirom na točko 3. je debata o internacionalni brezpredmetna in odpade.

7. PREDLOG UDRUŽENJA PROMETNIKOV, LJUBLJANA.

Udruženje Prometnikov pozdravlja akcijo za ujedinjenje; ker pa ni informirano o dosežanem poteku pogajanj, ne stavi še nobenih predlogov. V dopisu navedeni izraz »koalirano železničarstvo« pomeni menda predlog za federacijo železničarske organizacije.

8. PREDLOG PROMETNE ZVEZE.

»V svesti si, da bodo vsi zastopniki organiziranih železničarjev na tej konferenci imeli pravo razumevanje tega velevažnega pokreta ujedinjenja vseh železničarskih organizacij v enotno organizacijo, nimamo ničesar drugega predlagati, kakor odkritosrčnost, poštenje in čimprejšnje uresničenje nameravane organizacije.«

9. PREDLOG UDRUŽENJA VOZNIH NADZIRATELJEV.

»Prvič je naše neomajeno stališče, da se združimo v eno enoto, ker samo tako bomo imeli uspeh; vendar je naše mnenje, da razčistimo položaj preje v Sloveniji, ker ravno tu imamo največje število kategorijskih organizacij. Kadar bo to razčiščeno, potem bi bilo na mestu sklicevati konferenco cele države v Zagrebu. Ako bomo šli že od tukaj razbiti, ne bomo imeli nikakega uspeha za združitev; to stališče je bilo tudi zavzeto na celjskem sestanku in moramo na njem ostati. Kar se pa tiče likvidacije, nas tu vežejo pravila in moramo to urediti le potem centralnega vodstva

v Beogradu, katerega predsednika smo že obvestili.«

Upoštevaloč vse te predloge, je Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija precizirala sledeče stališče, ki ga predlaga današnji konferenci kot platformo ujedinjenja:

Bodoča enotna železničarska organizacija v Sloveniji naj bo:

1. Strogo strokovna;

2. naj priznava vsem članom prosto politično prepričanje;

3. sedež te organizacije naj bo v Ljubljani, a v Mariboru strokovno tajništvo, ki ga vzdržuje centrala;

4. deli naj se na sekcije, katerih poslovanje naj se določi s pravilnikom;

5. naj bo razredna in naj stoji na stališču razrednega boja;

6. Priznava naj proletarsko solidarnost;

7. v notranje-organizacijskem delu in vprašanjih stoji na stališču demokracije;

8. naj bo v nacionalnem in internacionalnem organizacijskem sklepu;

9. internacionalno naj pripada k Internacionalni Transportni Federaciji, vendar naj o tem odloča ustanovni kongres;

10. izvoli naj se poseben odbor 5 članov, ki naj izdelava na podlagi pravil Saveza grafičarjev in v okviru društvenega zakona pravila enotne organizacije ter jih predloži čimprej a najkasneje do 15. februarja 1925 vsem organizacijam v Sloveniji, nakar naj te do 15. marca 1925 ta pravila s svojimi predlogi vrnejo po zaslišanju članstva. Poslevodeča organizacija naj nato skliče sestanek vseh organizacij.

* * *

Razvila se je nato daljša debata glede razrednega boja, med katero je zastopnik Zveze jugoslovanskih železničarjev izjavil v imenu »slovenskih, hrvaških in vojvodinskih zvezarjev«, da opuščajo vsak poudarek narodnosti, da tako to ne bo nobena ovira združenja, ter je pozival, da naj ostali odstopijo od stališča razrednega boja. Isto stališče so zavzeli tudi zastopniki Društva prometnikov.

Ze je kazalo, da bo konferenca končala z brezplodno debato. Ker so se duhovi vedno bolj razburjali, so predlagali zastopniki kategorijskih organizacij, da naj se vzame za bazo 10 točk, ki jih je sestavila »Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija«, naj se o njih debatira ter se tako sestavi končna baza za sestavo pravil in pravilnikov bodoče enotne organizacije.

Končno se je odglasovalo kot podlaga za bodočo organizacijo sledeče točke, ki tvorijo naslednji zapisnik: (Izid glasovanja v oklepaju.)

Bodoča enotna železničarska organizacija naj:

1. bo strogo strokovna; (Soglasno sprejeto.)

2. priznava vsem članom prosto politično, versko in narodno prepričanje; (Soglasno sprejeto.)

3. sedež njen naj bo začasno v Ljubljani, dokler ne odloči kaj drugega kongres; (17 za, 1 proti.)

4. naj se deli na sekcije, katerih delovanje naj se določi s pravilnikom; (Soglasno sprejeto.)

5. Naj bo razredno bojovna; (12 za, 2 proti, 3 ne glasujejo.)

6. naj priznava proletarsko solidarnost; (Soglasno sprejeto.)

7. v notranje-organizacijskem delu in vprašanjih naj stoji na stališču demokracije; (Soglasno sprejeto.)

8. o internacionalni pripadnosti naj odloča kongres; (Vsi za, 1 proti.)

9. sprejeta soglasno v isti stilizaciji kot zgoraj pod točko 10.

Sodrug železničarji! Velik korak za ujedinjenje je narejen. Na Vas pa je ležeče, da to ujedinjenje pospešite, da greste od železničarja do železničarja, da skličete sestanke, da razpravljate o sprejetih 9 točkah in da nam sporočite, ako se s tem stališčem strinjate. Idite tudi sedaj na delo, da organizirate še neorganizirane ter jim dopovejte, da je edina rešitev železničarjev le v močni razredno zavedni železničarski organizaciji. Vsak kdor stoji izven organizacije, je velik škodljivec ne samo samega sebe, ampak vseh železničarjev, ki ravno vsled razcepljenosti in neorganiziranosti dnevno izgubljammo svoje pravice.

Ložje bo za bodočo enotno organizacijo, združiti že organizirane železničarje, ki se zavedajo pomena organizacije, kot šele prepričevali o potrebi organizacije neorganizirane.

Dolžnost vsakega železničarja je, da posveti sedaj vse svoje sile organiziranju še neorganiziranih, da bo tako vsak prispeval po svojih močeh k čimprejšnji upostavitvi

ENOTNE RAZREDNO ZAVEDNE ŽELEZNIČARSKE ORGANIZACIJE.

Gospod minister Žerjav se priporoča.

Volitve so pred durini in stranka za stranko se oglašja ter pripoveduje, kaj je vse storila za železničarje in kaj bodo železničarji vse dobili, ako bodo spustili kroglico v to in to skrinjico.

Smo strogo strokovna železničarska organizacija, ki pušča prosto politično prepričanje vsem svojim članom ter se držimo v sedanji volilni borbi strogo nevtralnno. Ko je minister Sušnik potom svoje brošure, ki je je vrgel med železničarje kot agitacijsko sredstvo, navajal gotova dejstva, smo ugotovili nepristransko, kaj je naredil in kaj ni naredil.

Enako ugotovimo danes pri brošuri dr. Žerjava, ki se je v velikem številu razdelila med železničarje, da jih pridobi za »Narodni blok«.

Najprvo slika grebe prejšnjega ministra Sušnika, ki je odvezel delavcem legitimacije, naročal pod roko tračnice, kupoval hiše za bolniško blagajno itd., kar smo v zadnjih številkah ugotovili, nato pa preide na to, kaj da je vse hotel narediti za železničarje minister Popović, oziroma dr. Žerjav!

Pomanjkljiva pa je brošura v toliko, ker ne pove, kaj da ta dva še nista naredila in kar železničarji brezpogojno zahtevamo. Tu navedemo le v kratkem izvleček:

1. Do danes še ni izdan dodatek k predpisom o voznih olajšavah, ki bi določil, da obdrže delavci, provizionisti in rodbinski člani dosežanje legitimacije! (To se da narediti brez vsakega izdatka in bo imela država še profit, ako upošteva predlog »Železničarske strokovne in pravovarstvene organizacije«, ki pusti prolongirati delavcem stare legitimacije.)

2. Do danes še ni izdan dodatek k citiranemu pravilniku, da dobe tempererne karte za obisk šol tudi otroci delavcev, ko so stari nad 16 let. Sigurno ne bo nobeden odrekal pravice do izobrazbe otrokom delavcev.

3. Do danes se še ni vršila ponovna anketa za sprejem delavskega pravilnika, dasi teče od prve ankete že četrti mesec. Pa ja ne misli uprava delavstvu ustiliti pravilnik, ki bi ga ti ne mogli sprejeti.

4. Do danes še niso razpisane volitve v upravne odbore bolniških blagajna, ampak gospodarijo z delavskim denarjem od uprave imenovani ljudje.

5. Do danes še niso izvedene volitve delavskih zaupnikov, dasi jih zakon o zaščiti delavcev že tri leta predpisuje.

6. Do danes se še vrši na progah direk-

eife Ljubljana 10 do 12 urni delavnik, dasi zakon precizno določa štiri osemurni delavniki.

7. Do danes še niso dobili plačanih dveh državnih praznikov za leto 1924 edino delavec ljubljanske direkcije. Pripomnimo, da bi to stalo naravnost bagatelno vsoto, ki jo direkcija lahko izplača iz tekočih dohodkov.

8. Do danes se še ni sklenilo izplačati delavcem in nastavljenecem razlike na nove plače, ki jim po zakonu pristojajo.

9. Danes pa se hoče dati uslužbenecem nov pravilnik za službeno obleko, po katerem bodo morali sami plačevati $\frac{1}{2}$ ali $\frac{1}{3}$ službene obleke, ki so jo dosedaj vedno prejeli zaastonj in se je celo smatrala za del rednih prejemkov.

In tako bi lahko našli še nešteto točk, ki čakajo na rešitev.

Pripomnimo, da so točke 1 do 6 rešljive takoj, ker ne zahtevajo od države niti fleka izdatkov, ampak le trohico naklonjenosti do delavskega razreda. Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija, ki je danes v Sloveniji najmočnejša, je te predloge že stavila in je že predložila načrt, kako se dajo te točke takoj in brez zavlačevanja rešiti. Glede točke 8 smo predložili direkciiji v decembru konkretne predloge in izvršili intervencijo. Ko je prišel nov direktor dr. Borko, smo njemu predložili te predloge dne 16. januarja 1925. Na direkciiji je leželo, da takoj pozove zastopnike na razgovor, da se za februar 1925 določi turnus po naših predlogih, od katerih ne bo imelo koristi samo osebje, ampak v veliki meri tudi uprava, ko bo lahko računala z zadovoljnim osebjem in rednim prometom.

Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija je vedno pripravljena za smotreno delo, je pa proti vsakemu zavlačevanju.

Hočemo videti gotova dejstva, obljubimo stiti.

Ocenjevanje osebja.

Po naši službeni pragmatiki je od ocene odvisna stalnost, napredovanje, upokožitev, da, trikratna zaporedna slaba ocena te špravi ob službo.

Zahtevali smo, da se morajo te reakcionarne določbe povodom revizije službene pragmatike odpraviti, a gospoda v Beogradu si pustil čas in sploh ne vemo, kdaj se bo ta pragmatika popravila. —

Da pa se bo znalo osebje pri ocenjevanju ravnati ter da bo vedelo, kake pravice mu pristojajo, podamo tu kratek izvleček:

Ocenjevanje uslužbenecv se vrši povodom postavljanja na stalnost in povodom vsakoletne ocene.

1. Oceno za stalno nastavitvev izvrši posebna komisija, ki sestoji iz načelnika administrativnega oddelka, načelnika strokovnega oddelka in šefa personalnega odseka dotičnega oddelka: torej trije višji direkcijski uradniki. Te ocene za stalnost se vrše od polovice novembra do polovice decembra in od polovice maja do polovice junija vsakega leta.

Pri tej oceni se mora vzeti v pretres vse okolnosti, a posebno kakšne sposobnosti je in kakšnih moralnih lastnosti.

O oceni se mora prizadetega pismeno obvestiti. Ako je ocenjen, da zasluži, da postane stalen, se ga nastavi, ako pa je ocenjen, da ne zasluži, da je stalen, ima pravico v roku 15 dni od dneva obvestitve pritožiti se pismeno direkciiji (železniškemu odboru, ako je poduradnik ali sluga) oziroma ministrstvu.

Pritožbo se lahko vložijo osebno ali po pošti s povratnim receptom.

Ako je pritožba odbita, ali ako se prizadeji v predpisanem roku ne pritožiti, se dočlenika takoj odpusti iz službe.

2. Letne ocene. Vse nastavljenecv in dotični delavci, ki vrše službo nastavljenecv,

so podvrženi letni oceni. Letno oceno daje neposredni načelnik (postajenačelnik, načelnik kurilnice itd.). Ocena se glasi: prav dober, dober ali slab. Vsako oceno se mora prizadetemu pismeno prijaviti. Pri ocenjevanju mora vzeti načelnik v obzir: sposobnost, strokovno izobrazbo, poznanje službenih predpisov, marljivost, moralne in karakterne lastnosti, dopuste, bolezni, kazni, občevanje z občinstvom itd.

Kdor tekom leta ni bil kaznovan oziroma ni bil odsoten od službe brez pristojeei mu dopust, ne more biti slabo ocenjen.

Usluženec, ki je bil tekom leta disciplinarno kaznovan, ne more dobiti dobre ocene.

Kdor z oceno ni zadovoljen, ima pravico pritožiti se v roku 15 dni (poduradniki in sluga) komisiji pri direkciiji, a uradniki komisiji pri generalni direkciiji. Te komisije imenuje minister saobračaja.

Pritožbo morate predati potom svoje službene edinice, ko je odlok komisije izvršen. Komisija more le potrditi oceno načelnika, ali pa jo zboljšati, poslabšati pa je ne sme. —

Vsakemu, kdor je slabo ocenjen in se ne pritoži, oziroma se njegova pritožba zavrne, se dotično leto ne šteje za napredovanje. Ako dobi tri leta po vrsti slabo oceno, se mu odpove služba.

Ker je pravilnik o ocenah sedaj uveljavljen in se bodo ocene izvršile, opozarjamo vse osebje, da pazi na rok za pritožbo proti slabi oceni, ki mu jo lahko diktira njegov načelnik.

Organizacija bo vsem vedno na razpolago glede sestavljanja pritožb in za druge nasvete.

Izvilleček iz važnejših okrožnic.

1. Točna kontrola bolnikov.

Da se bodo bolniki točno kontrolirali po bolniških kontrolorjih, morajo odslej v naprej dati vse edinice tem kontrolorjem seznam vseh bolnikov z natančno adresno in pripombo, če in kdaj ima bolnik dovoljenje za izhod, če leži ali ne, če je — po mnenju načelnika — pri posameznih potrebna prav marljiva kontrola itd. Zelo sumljive odsotnosti naj se pa javijo takoj v svrhu takojšnje kontrole.

Take slučaje naj javijo tudi načelniki zdravnikom, da take »bolnike« posebno pozorno pregledajo. Vsak sum simulacije naj zdravniki takoj dajo preiskati po specialistih.

Kogar najde bolniški kontrolor pri domačem delu, se mora takoj drugi dan javiti pri zdravniku, ki ga mora pazljivo pregledati. Take slučaje je treba takoj javiti upravi humanitarnih fondov, (da ga bo kaznovala).

(Opomba: Ni zadosti, da moramo plačevali velikanske prispevke, da ne dobimo skoro nikake podpore, da nas zdravnik sploh nič ne pregleda, izpostavljeni naj bomo še podnevi in ponoči sekaturam bolniških kontrolorjev. — Iz okrožnice same izzveni, da v prvi vrsti odločajo o bolezni načelniki, a šele v drugi vrsti zdravnik. Direktor dr. Borko gotovo ne ve, kako se vrši pregled bolnikov do 40 v eni uri. Mi pa priporočamo vsem, ki so bolni, da hlinijo simulacijo, ker na ta način bodo dosegli, da jih bo priporočil načelnik zdravniku, nakar jih mora ta natančno pregledati in poslati eventualno še k specialistu, ki po našem mnenju pač sme predpisati prava in dobra zdravila.)

2. Izplačilo 4% provizije odjemalcem živilskih skladišč.

Vsi, ki so nakupovali živila v živilskih skladiščih, dobe sedaj izplačane 4% od skupne svote, ki so jo zakupili v preteklem letu v živilskih skladiščih. Vsa ta izplačila morajo biti končana do 8. februarja 1925. Glede izplačila se obrnite do svojega načelnika.

3. Všetje službenih let delavcem, ki so služili pri železnici pred odhodom v vojaško službo.

V smislu člena 2. začasnega pravilnika in okrožnice 7.—VI. od 5. januarja 1925 se mora vštetiti vsem delavcem tudi službena doba, ki so jo prebili pri železnici po dovršenem 18. letu pa do dneva odhoda v vojaško službo, ako so po odsluženju vojaščini najkasneje tekom treh mesecev zopet nastopili službo pri železnici. (Ker bo to vštetje važno zlasti po sprejetju novega delavskega pravilnika in za slučaj nastavitve, opozarjamo vse prizadete, da takoj vložijo te prošnje. Podružnicam in sekcijam smo poslali ta obrazec za te prošnje, ter se obrnite na nje.)

4. Prejemki diurnistov.

Generalna direkciija je odredila, da ne dobe diurnisti za čas rednega dopusta ali bolovanja nikakih prejemkov. (Radovedni smo, po katerem vzgledu je tako socialno in humano odredbo naša uprava prevzela.)

5. Zaračunavanje nestalnih prejemkov substitutom.

Doklade za nočno službo, kilometrino itd., ki jih zaslužijo substituti v tujih postajah (jedinicah), mora zaračunati in izplačati vedno domicilna postaja na podlagi podatkov, ki jih ji določijo tuja postaja najkasneje do 25. dne v mesecu.

Dopisi.

Rogatec. Narodni prazniki! Ali je še kaj več vnebovpijočega škandala, kakor se tukaj pri nas godi pri progovnih delavcih? Torej 1. in 17. decembra je bil narodni praznik in mi progovni delavci smo morali celi dan delati kakor druge dneve. In čujte! Od teh dveh dnevov nismo dobili nikakšnega plačila, čeravno smo oba dni delali. Sicer je bilo tako-le: Prišli smo zjutraj kakor ponavadi in se javimo pri progovnem mojstru. Nekaj nas je dodelil k žaganju drv za lastno uporabo, nekaj nas je poslal na progo in nekaj nas je odpravil domov. Torej vsi nismo imeli narodnega praznika, najmanj pa mi, ki smo morali zastopj delati oba dni. Zmirom nam trobi, da ni kredita, vedeli bi pa radi, koliko ima on v budžetu predpisanega kredita za žaganje drv lastne uporabe. Ali se še kje tako nesramno godi progovnim delavcem, kakor tukaj v Rogatcu? Organizirani smo in če se naši predelavci ne upajo progovnemu mojstru zameriti, da bi zahtevali, da se nam plača dneve, katere smo delali; upali se bomo pa mi delavci sami, in to bomo potem naše organizacije zahtevali. — Progovni delavci, kateri smo delali oba dni brezplačno.

Logatec. Gorostasne razmere, v katerih živimo ne samo tu v Logatcu, ampak tudi v Rakeku in Postojni, 24/24 urna služba, ki je vpeljana za posamezne kategorije, ko ne dobimo dopustov in sploh ne poznamo več naših nekdanjih pravic, so tudi nas privedle do tega, da smo spoznali pomen močne razredne železničarske organizacije. Dosti smo preizkusili do sedaj, ko smo bili organizirani pri raznih organizacijah, večina pa je bila neorganiziranih, pa se ni nikdo brigal za nas in smo tako izgubili vse naše pravice. Sedaj smo si postavili pripravljalni odbor, ki je vložil nova pravila in ob ustanovnem občnem zboru prihodnji mesec bo štela naša podružnica že nad 100 članov. Pozivamo tudi ostale v drugih krajih, da se pravočasno pobrigajo, da ustanove povsod podružnice edine res strokovne železničarske organizacije, v kateri se bomo skupno borili za naše staro pravo. Logaški železničarji tudi soglasno zahtevamo, da naj se enotna železničarska organizacija čimprej uresniči, ako ne gre drugače, pa preko tistih voditeljev, ki nočejo o ujedinenju nič slišati. Dotični generali bodo itak ostali sami brez vojakov.

Organiziranim članom in sekcijam v vednost.

Z ozirom na poročilo o konferenci za ujedinenje vseh železničarjev so morala danes izostati poročila o delovanju sekcij. Ujedinenje smatramo za tako važno vprašanje, da morajo biti o tem pravočasno informirani vsi člani in tudi neorganizirani železničarji, da lahko vsakdo presodi, v koliko mislijo posamezne organizacije iskreno. Obenem pa je s tem dana vsakemu možnost, da nas pravočasno opozori, ako bi morebiti storili kak napačen korak ter nam sporoči svoje predloge.

Centralni odbor.

Internacionalni pregled.

Angleška: Decembra leta 1923 in po zadnji strojevodski stavki spomladi leta 1924 je bilo sklenjeno, da naj se izplačujejo prejemki strojnemu osebju na podlagi dnevno prepotovanih milj ter se je določilo kot bazo 130 milj, vendar se je dalo upravi proste roke, da sme pozneje zvišati to bazo na 150 milj dnevno. Ko se je uprava sedaj hotela poslužiti te svoje pravice, je društvo strojevodij in kurjačev izjavilo, če se to zgodi, da stopi takoj v splošno stavko.

Vendar tudi v Angliji nimajo pričakovati uspehov, ker se pripravljajo na boj ločeno, strojevodje za se s svojim zahtevami, nacionalno železničarsko društvo za se, v katerem pa se zopet zastopajo oddvojena stališča.

Takozvana manjšina razrednih železničarjev pa dela z vsemi močmi na to, da se združijo železničarske mase v enotno fronto. Temu pa seveda nasprotujejo voditelji nacionalne železničarske organizacije, ker se boje za svoje stolčke.

Amerika: Čisti dobiček ameriških železničarskih trustov je presegel lansko leto 1 milijardo dolarjev. Na podlagi te ugotovitve so zahtevali organizirani železničarji povišanje plač na dotično višino, kakor so jo imeli pred dvema leti. Uprava pa se zopet izgovarja, da nima nikakega dobička in da plač sploh ne more povišati. V knjigah namreč izkazuje velikanske izdatke za material, ki pa niso pravi izdatki, ker železniške uprave izdelujejo po večini vse v lastni režiji ter gre tako dobiček vedno v isti žep. Ameriški železničarji najbrž ne bodo dosegli svojih zahtev, ker se njih organizacija omejuje le na prošnje in na dobro voljo uprave.

Položaj državnih nameščenecv v Češki. Gotovo bo marsikoga zanimal položaj državnih nameščenecv v Češki, o kateri razširjajo pri nas različne vesti ter hvalijo dobre ukrepe vlade. V razjasnilo prinašamo naslednji članek:

Ein Weihnachtsgeschenk für die Beamten. Die Koalitionsparteien haben den Staatsbeamten ein allerliebtes Weihnachtsgeschenk gemacht. 40.000 Beamte sollen abgebaut werden, um die Finanzen der Tschechoslowakei mit den dadurch erzielten Ersparnissen zu sanieren. In der Parlamentsitzung vom 14. Dezember wurden vier Regierungsvorlagen, welche die Staatsangestelltenfrage lösen sollen, vorgelegt. Drei von ihnen betreffen eine provisorische Regelung der Staatsangestelltenbezüge (darunter eine über die Gleichstellung der Alt- und Neupensionisten), die vierte trägt den Namen »das Gesetz über die Sparmaßnahmen in der öffentlichen Verwaltung«. Es ist dies das schrecklichste Gesetz, welches jemals dem Parlamente in der Tschechoslowakei vorgelegt wurde! Im Sinne dieses Gesetzes werden im Laufe des Jahres 1925 10% der Staatsangestellten entlassen. Diese Bestimmung betrifft auch die Lehrerschaft ohne Unterschied und die Angestellten aller öffent-

lich-rechtlichen Korporationen. Die Entlassungen wird eine besondere Kommission durchführen, welche aus erfahrenen und »energischen Beamtenexperten« gebildet ist. Das Hinauswerfen aufs Pflaster wird durch einen gewöhnlichen Brief geschehen. Die Abfertigung wird minimal sein, d. h. in der Regel wird sie die Hälfte des Monatsgehaltes, multipliziert mit der Zahl der Jahre, die in die Pension eingerechnet werden, betragen. Die höchste Abfertigung (bei Angestellten, die nur eine kurze Zeit dienen) wird im Betrage eines einjährigen Gehaltes, multipliziert mit der Anzahl der in die Dienstzeit einzurechnenden Jahre, festgesetzt. Alle Vereinbarungen, welche die Angestellten im Laufe der Jahre errungen haben, verlieren ihre Gültigkeit. Diejenigen Staatsangestellten, welche im Staatsdienst weiter verbleiben werden, werden eine »Bescherung« in der Form einer verlängerten Arbeitszeit erhalten. Dieser Abbau der Staatsangestellten wird aber auch in den nächsten Jahren weiter betrieben werden. Dieses Gesetz bedeutet wörtlich die Suspendierung der früher bestandenen Gesetze und der gesetzlichen gesicherten Rechte der Staatsangestellten. Derselbe Staatsangestellte, welcher jahrelang seine Pensionsbeiträge entrichten mußte, kann in den nächsten Jahren täglich die Anzeige erwarten, daß er auf das Pflaster geworfen sei. Im Gesetz wird ein Unterschied festgesetzt zwischen denjenigen Staatsangestellten, welche freiwillig aus dem Staatsdienst austreten wollen, und denjenigen, die so lange warten wollen, bis man sie hinausbefördert. Die Älteren werden eine etwas größere Abfertigung erhalten. Diejenigen, die im Staatsdienste nach dem Abbau verbleiben werden, sollen — aber erst in der Zukunft, bis es möglich sein wird, den sogenannten »großen« Plan durchzuführen — höhere Bezüge erhalten. Die für die Durchführung des »kleinen« Planes nötigen Ausgaben sollen durch 10prozentige Abgaben von den Fahrpreisen, durch eine 20prozentige Abgabe von den Telephonegebühren, durch die Erhöhung von Stempelgebühren, durch Abgaben auf Automobile, Karten und Billards gedeckt werden.

Nemčija. Nekdaj dobro situirani in močno organizirani nemški železničarji so prepuščeni sedaj na milost in nemilost Dawesevemu načrtu, ki je bil sprejel v interesu internacionalnega kapitala.

Bilanca za leto 1924 izkazuje:

1. 240.000 odpuščenih nastavljenecv in delavcev,
2. ukinitvev 8 urnega delavnika,
3. nov personalni red, ki menja stalnost ter prepušča nastavljenca in delavca samovolji uprave.

Pa vse to še ni zadostovalo, ampak za novo leto se je vrglo zopet 24.000 železničarskih delavcev na cesto. In organizacije?

Na vse to so odgovorile pod vplivom nemških socialistov stoječe organizacije in nacionalne uradniške organizacije le s pohlevnim protestom, ker se niso mogle upreti političnim strankam, pod katerih vplivom stoje in katere so v parlamentu glasovale za sprejem Dawesovega načrta, katerega posledice so vsa ta preganjanja. —

Naj bodo te žalostne izkušnje nemških železničarjev glasen opomin jugoslovenskim železničarjem, da naj si čimprej ustvarijo enotno, od političnih strank neodvisno razredno železničarsko organizacijo. —

Iz centralnega odbora.

Seja dne 4. januarja 1925. Obravnava se predlog posameznih zaupnikov, da naj se članom, ki prestopijo od drugih organizacij, odpusti vpisnina in naj se smatrajo kot stari člani.

1. Soglasno se sklone, da se oprosti plačanja vpisnine vsak železničar, ki potom članske knjižice ali kakega drugega dokumenta dokaže, da je bil organiziran pri kaki železničarski organizaciji in da je prispevke redno plačeval.

Pravico do posmrtnine in pravovarstva pa zadobi po preteku določenega roka (1 leto oz. 6 mesecev). Člani Saveza žel. Jugoslavije, ki prestopijo, pa zadobe takoj tudi te pravice, ako so bili že predpisano dobo organizirani.

2. Točka 2. pravilnika o posmrtnini, ki govori, da se članom, ki pristopijo k organizaciji šele po 50. letu starosti, ne izplača posmrtnina, se ukine za dotične, ki prestopijo od drugih organizacij. To velja do prvega rednega občnega zbora, ki bo sklepal o spremembah dosedaj veljavnih pravilnikov.

3. Sklene se sprejemati v organizacijo tudi železničarje-upokojece, ki naj tvorijo posebno sekcijo. Dotični, ki so bili upokojeni, ko so bili še člani »železničarske strokovne in prav. organizacije« plačajo mesečno 6 Din članarine ter imajo pravico na list, posmrtnino in druge ugodnosti (intervencije itd.). Upokojeni pa, ki pristopijo na novo k organizaciji, plačajo le 4 Din mesečno, a zato nimajo pravice do posmrtnine.

Seja dne 18. januarja 1925. Sprejme se na novo 71 članov, ki so prijavili svoj pristop v času od 21. decembra 1924 do 18. januarja 1925 in sicer iz Ljubljane 22, iz ostalih krajev pa 49.

Razpošlje se vsem sekcijam okrožnice z navodili za obračunavanje in pozivom za referendum za enotno organizacijo.

Dne 21. februarja 1925 naj se priredi predpustna zabava, katere čisti dobiček se porabi za podporni fond za člane organizacije, ki pridejo brez lastne krivde v stisko in bedo.

Prithodnja seja se vrši 1. februarja 1925.

Centralni odbor.

Opozorilo.

Naša organizacija je nekaterim demagogom trn v peti, ter jih boli dejstvo, da smo se postavili na strogo strokovno stališče in se nismo udejvali nobeni politični stranki. Boli jih številni porast naših članov, ker vedo, da se v strogo strokovni železničarski organizaciji organizirani železničarji ne bodo dali izrabljati posameznim političnim generalom, da bi delali z njimi mastne kupčije. Ker jih železničarji sedaj izpregledujejo in vidijo, kaj se je vse z njimi delalo, jim obračajo hrbet ter jih puščajo same.

Da bi jih odvrnili od naše organizacije, agitirajo med ljudmi, češ ta organizacija je komunistična in protidržavna ter Vas bo predala komunistom. Izgubili boste službo na železnici, ako se tam organizirate. In nekaj tem enakih laži se trosi okoli zlasti po Štajerskem, v prvi vrsti pa na progi Pragersko-Čakovec. — Tako natočevanje je pač zlo pomeni ter pri nerazsodnih masah trenutno mor-da bega.

Člen 1. naših pravil se glasi, da je organizacija strogo strokovna in nepolitična. Organizacija ne vsiljuje nobenemu političnega prepričanja ter je član lahko vsak železničar, ne oziraje se na njegovo politično pripadnost.

Ker so gornja očitanja kaznjiva po zakonu, naročamo vsem organiziranim članom, da naj nam takoj prijavijo vsak slučaj, ko bo kdo na gornji način agitiral proti nam in go-ljufal železničarje. Prijavijo naj točno ime in naslov dotičnika, najmanj dve priči in točne podatke, kaj je govoril, da se pomenimo z njim na merodajnem mestu.

Centralni odbor.